

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

จดหมายข่าว

National Institute of Animal Health [NIAH] NEWSLETTER

ISSN 0858-4516

ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม-กุมภาพันธ์ 2543

มาตรฐานฟาร์มไก่เนื้อ เพื่อการส่งออก

กองบรรณาธิการ

นโยบายสำคัญประการหนึ่งของรัฐบาลก็คือการให้ความสำคัญในการส่งออกเพราะมีผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจ ซึ่งสินค้าเกษตรเป็นหลักในการส่งออก ช่วงทศวรรษที่ผ่านมา มีการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีอากรมากขึ้น โดยเฉพาะมาตรการสุขอนามัยที่จะต้องมีการตรวจสอบและรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐาน ดังนั้นต้องมีการพัฒนามาตรฐานสินค้า การเกษตรและยกระดับฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อซึ่งเป็นสินค้าปศุสัตว์ ส่งออกมากที่สุดคิดเป็นมูลค่าปีละหลายพันล้านบาท กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ จึงได้ประกาศเรื่องมาตรฐานฟาร์มเลี้ยง ไก่เนื้อของประเทศไทย พ.ศ.2542 เพื่อการจดทะเบียนและ รับรองฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อและฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อเพื่อการส่งออก ของกรมปศุสัตว์ ดังมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

องค์ประกอบของฟาร์ม

ประเภทโรงเรือน - โรงเรือนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ โรงเรือนระบบปิด เป็นโรงเรือนที่สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อม ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศและแสงสว่างให้เหมาะสมกับ ความเป็นอยู่ของสัตว์ปีก สามารถป้องกันนกและแมลงได้ โรงเรือน ระบบเปิดเป็นโรงเรือนที่ไม่สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อมได้อย่างมี ประสิทธิภาพ เนื่องจากอุณหภูมิจะแปรไปตามสภาพของอากาศ รอบโรงเรือน

ทำเลที่ตั้งฟาร์ม - สถานที่ตั้งฟาร์มควรห่างจากโรงฆ่าสัตว์ปีก และตลาดนัดค้าสัตว์ปีกอย่างน้อย 5 กิโลเมตร

ลักษณะของฟาร์ม - ฟาร์มจะต้องจัดแบ่งพื้นที่ฟาร์มเป็น สัดส่วน โดยมีผังแสดงการจัดวางที่แน่นอน ประกอบด้วยพื้นที่ เลี้ยงสัตว์ โรงเก็บอาหารสัตว์ โรงผสมอาหารสัตว์ พื้นที่ทำลาย ขากสัตว์ พื้นที่อาคารสำนักงาน ที่พักอาศัย ที่จอดรถ พื้นที่รวบรวม ขยะและสิ่งปฏิกูลต่างๆ และต้องมีรั้วเพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ชนิดอื่น

เข้าออก โรงเรือนที่ใช้เลี้ยงไก่จะต้องมีลักษณะและขนาดที่ เหมาะสมกับจำนวนไก่ ระยะห่างระหว่างโรงเรือนต้องเหมาะสม บริเวณหน้าประตูของโรงเรือนต้องมีบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรคสำหรับ จุ่มเท้าเวลาเข้าและออกโรงเรือน พื้นที่ในการเลี้ยงจะต้องมีเพียงพอ เพื่อให้สัตว์อยู่อย่างสบาย มีอิสระในการเคลื่อนไหวและไม่ได้ รับบาดเจ็บโดยไม่จำเป็น โดยพื้นที่ของการเลี้ยงไก่เนื้อในโรงเรือน ระบบเปิด น้ำหนักไก่เป็นรวมไม่เกิน 20 กิโลกรัม/ 1 ตร.เมตร โรงเรือนระบบปิด น้ำหนักไก่เป็นรวมไม่เกิน 34 กิโลกรัม/ 1 ตร.เมตร

วัสดุที่ใช้ในการสร้างโรงเรือนจะต้องไม่มีส่วนยื่นที่แหลมคม ซึ่งทำให้สัตว์ได้รับอันตรายและวัสดุนี้ต้องสามารถทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรคได้ การหมุนเวียนอากาศ ฝุ่นละออง อุณหภูมิ ความชื้น และก๊าซในโรงเรือนระบบปิดจะต้องไม่เกินกำหนด ซึ่งจะ ทำอันตรายต่อสัตว์ได้ มีการแลกเปลี่ยนอากาศภายในโรงเรือนได้ ทั้งหมด ฝุ่นละอองไม่เกิน 15 มิลลิกรัม/ปริมาตร 1 ลูกบาศก์เมตร อุณหภูมิอากาศในโรงเรือนไก่เล็ก 32-33 องศาเซลเซียส ไก่ใหญ่ 20-30 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 50-80% ปริมาณก๊าซ แอมโมเนีย ไม่เกิน 20 พีพีเอ็ม คาร์บอนมอนนอกไซด์ ไม่เกิน 50 พีพีเอ็ม คาร์บอนไดออกไซด์ ไม่เกิน 5,000 พีพีเอ็ม แสงสว่างมี ความเข้มของแสงค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 10 ลักซ์ (Lux) ที่ระดับตัว ไก่และมีระยะมืดให้ไก่ได้พักอย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง

การจัดการฟาร์ม

หลังจากย้ายไถ่รุ่นเก่าออกต้องทำความสะอาดโรงเรือนและพื้นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ควรพักโรงเรือนไม่น้อยกว่า 7 วันก่อนนำไก่ชุดใหม่เข้ามาเลี้ยง เครื่องมือและอุปกรณ์ต้องมีการตรวจสอบสภาพการทำงานวันละ 1 ครั้ง อุปกรณ์การเลี้ยงแบบอัตโนมัติที่จำเป็นต่อสวัสดิภาพของสัตว์ ต้องมีการตรวจสอบสภาพการทำงานทุกวัน ถ้าพบว่าชำรุดต้องดำเนินการแก้ไขทันทีหรือต้องมีขั้นตอนที่เหมาะสมในการปกป้องสุขภาพสัตว์ และต้องมีระบบระบายอากาศที่ดีเพื่อให้สัตว์ได้รับอากาศอย่างเพียงพอ มีอุปกรณ์สำรองเมื่อเกิดเสียหาย และมีระบบสัญญาณเตือนกรณีขัดข้อง โดยจะต้องมีการตรวจสอบระบบสัญญาณเตือนอย่างสม่ำเสมอ อุปกรณ์ให้แสงสว่างอาจเป็นชนิดติดตั้งถาวรหรือชนิดเคลื่อนที่ได้เพื่อให้สัตว์ได้รับแสงสว่างอย่างเพียงพอ

การจัดการด้านบุคลากรซึ่งเป็นผู้ที่ดูแลเลี้ยงสัตว์ จะต้องมีความรู้ ความชำนาญในการดูแลสัตว์เป็นอย่างดี และต้องมีผู้ดูแลสัตว์อย่างเพียงพอเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ โดยผู้เลี้ยงไก่ต้องเป็นผู้ดูแลเลี้ยงไก่เนื้อที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการเลี้ยงไก่ โรงเรือนระบบเปิดต้องมีผู้เลี้ยงไก่ 1 คน/ไก่ไม่เกิน 10,000 ตัว โรงเรือนระบบปิด ผู้เลี้ยงไก่ 1 คนไม่เกิน 40,000 ตัว มีสัตวบาลทำหน้าที่ควบคุมดูแลการเลี้ยงไก่เนื้อซึ่งจบการศึกษาทางสัตวบาลหรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านการเลี้ยงไก่อย่างน้อย 3 ปี สัตวบาล 1 คน/ไก่ไม่เกิน 400,000 ตัว สัตวแพทย์ ทำหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลด้านสุขภาพสัตว์และสุขอนามัยภายในฟาร์มตลอดจนรับผิดชอบดูแลสวัสดิภาพของไก่เนื้อ ซึ่งจบการศึกษาทางสัตวแพทย์และมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง สัตวแพทย์ 1 คน/ไก่ไม่เกิน 10,000,000 ตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับที่ตั้งของฟาร์มและต้องอยู่ในพื้นที่เดียวกัน

ผู้ประกอบการฟาร์มต้องบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการเตรียมโรงเรือน การกกลูกไก่ การให้อาหารและน้ำ การจัดการด้านสุขภาพสัตว์ :- โปรแกรมการป้องกันโรค การใช้ยาและวัคซีน การจัดการไก่ป่วย-ตาย สุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม :- แสงสว่าง อุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศ การกำจัดของเสียและสิ่งปฏิกูล การคุ้มครองและดูแลสวัสดิการสัตว์ปีก มีระบบการบันทึกข้อมูลฟาร์มต้องมีระบบการบันทึกข้อมูลให้ครอบคลุมและเก็บรักษาไว้อย่างน้อย 2 ปีเพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนหลังได้

จัดการอาหารสัตว์ให้มีคุณภาพตามที่กำหนดใน พ.ร.บ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ.2525 และ พ.ร.บ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542 ภาชนะบรรจุอาหารสัตว์ต้องเป็นภาชนะบรรจุที่ใหม่ แห้ง สะอาด และป้องกันความชื้นได้ ผิวภายในทำด้วยโลหะที่ไม่มีสนิม ถ้าเคลือบต้องเคลือบด้วยสารที่ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์ รถบรรทุกที่ใช้ขนส่ง

ต้องทำให้ส่วนที่บรรจุแห้ง สะอาด และไม่มีเศษวัสดุตกค้าง อาหารที่ใช้เลี้ยงไก่เนื้อต้องเหมาะสมกับอายุและพันธุ์ในปริมาณที่เพียงพอ ยาที่ใช้ผสมในอาหารเพื่อป้องกันและรักษาโรคต้องอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของสัตวแพทย์ การให้อาหารจะต้องใช้ภาชนะที่มีรูปร่างเหมาะสมและวางไว้อย่างเพียงพอในตำแหน่งที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการปนเปื้อนและการแย่งกันกินซึ่งอาจเป็นอันตรายได้ มีรางอาหารยาว 2-6 นิ้วต่อไก่ 1 ตัว ภาชนะอาหารไก่เล็ก 1 ถาดต่อไก่ 100 ตัว ภาชนะอาหารไก่ใหญ่แบบอัตโนมัติ 18-20 ถาดต่อไก่ 1,000 ตัว ถังอาหารไก่ใหญ่ 30 ถังต่อไก่ 1,000 ตัว (โรงเรือนระบบเปิด) ในโรงเรือนระบบเปิด ไก่เล็ก (0-3 สัปดาห์) ให้อาหารวันละไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง ไก่ใหญ่ให้อาหารวันละไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง และโรงเรือนระบบปิดให้ไก่กินอาหารตลอดเวลา (ไก่จะหยุดกินช่วงปิดแสง) การให้น้ำต้องมีแหล่งน้ำใช้ในฟาร์มที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนมูลสัตว์หรือน้ำเสียจากโรงเรือน รวมทั้งบ้านพักของคณงาน กรณีที่เป็นลำธารหรือแม่น้ำลำคลอง บริเวณต้นน้ำไม่ควรมีการเลี้ยงสัตว์หนาแน่นหรือไม่มีการใช้ยาฆ่าแมลงในปริมาณที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ นอกจากนี้แหล่งน้ำควรห่างจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงงานอุตสาหกรรมด้วย หากเป็นบ่อบาดาลต้องมีฝาปิดมิดชิด ต้องมีการส่งตรวจตัวอย่างน้ำตรวจหาเชื้อโรค แบคทีเรีย และสารพิษเป็นประจำ ไก่เนื้อต้องมีน้ำกินอย่างเพียงพอและสะอาดปราศจากสิ่งเจือปนที่จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ การให้น้ำจะต้องใช้ภาชนะที่มีรูปร่างเหมาะสม และวางไว้อย่างเพียงพอในตำแหน่งเหมาะสม เพื่อป้องกันการปนเปื้อนและการแย่งกันกิน ซึ่งอาจเป็นอันตรายได้ ภาชนะให้น้ำ รางน้ำ 2 เซนติเมตรต่อไก่ 1 ตัว นิปีเปิล 1 หัวต่อไก่ 10-15 ตัว กระตักน้ำ 4-20 กระตักต่อไก่ 1,000 ตัว

การจัดการด้านสุขภาพสัตว์

ฟาร์มจะต้องมีระบบที่ป้องกันและควบคุมโรคได้ โดยควบคุมโรคให้สงบและไม่ให้แพร่ระบาดออกจากฟาร์ม มีการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้า-ออกจากฟาร์มโดยมีบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ลักษณะบ่อต้องกว้างและยาวเพียงพอสำหรับยานพาหนะทุกชนิดที่แล่นเข้า-ออกฟาร์ม ลีกและลาดชันเหมาะสมที่ยานพาหนะจะแล่นลงไปสะดวก วัสดุที่สร้างบ่อต้องแข็งแรง บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรคอาจสร้างแยกหรืออยู่กับโรงพ่นยาฆ่าเชื้อโรค ในบ่อต้องใส่น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ผสมน้ำในอัตราส่วนตามที่ระบุในเอกสารแนะนำ ต้องเปลี่ยนน้ำยาฆ่าเชื้อโรคอย่างสม่ำเสมอเพื่อรักษาคุณสมบัติในการฆ่าเชื้อโรค ยานพาหนะที่จะเข้า-ออกต้องแล่นผ่านบ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรคทุกคัน บุคคลภายนอกที่ผ่านเข้า-ออกฟาร์มต้องผ่านโรงพ่นยาฆ่าเชื้อโรคซึ่งควรอยู่บริเวณหน้าประตูทางเข้าฟาร์ม อุปกรณ์สำหรับฉีดพ่นยาฆ่าเชื้อโรค จะต้องสามารถพ่นเป็นละอองให้ครอบคลุมทั่วยานพาหนะที่แล่นผ่าน ยาฆ่าเชื้อโรคมีความเข้มข้นเหมาะสมและไม่กัดกร่อน มีห้องอาบน้ำ

ห้องฆ่าเชื้อโรค และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย มีความยาวพอประมาณ พื้นต้องไม่ลื่น น้ำยาที่ใช้ต้องไม่ระคายเคือง ทุกห้องต้องมีประตูปิด แยกสัดส่วน อุปกรณ์ทุกอย่างต้องใช้การได้อย่างดี รักษาความสะอาดตลอดเวลา เสื้อผ้าและรองเท้าที่ใช้ในฟาร์มต้องซักล้างให้สะอาดทุกครั้งหลังใช้งาน การป้องกันการสะสมของเชื้อโรคในฟาร์มโดยใช้เครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคเคลื่อนที่ มีจำนวนเครื่องเหมาะสมกับขนาดของฟาร์มและต้องใช้งานได้เป็นอย่างดี

การทำวัคซีน - ไก่ทุกตัวในฟาร์มต้องได้รับวัคซีนป้องกันโรคตามคำแนะนำของสัตวแพทย์ประจำฟาร์ม

การจัดการไก่ป่วย - ต้องแยกไก่ป่วยออกจากฝูงเพื่อรักษาให้สังเกตอาการป่วยและรักษาจนกว่าอาการของโรคที่พบจะหมดไปและแน่ใจว่าไม่มีการแพร่ของโรคไปยังไก่ตัวอื่น หากไก่เป็นโรครุนแรงต้องทำลายเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค ถ้าพบการตายสูงผิดปกติ สัตวแพทย์ประจำฟาร์มต้องผ่าซากและตรวจวินิจฉัยโรคเบื้องต้น กรณีสงสัยไก่เป็นโรครุนแรงให้ส่งตรวจฟาร์มต้องมีบริเวณเฉพาะสำหรับทำลายซากไก่ที่ตาย พื้นที่นี้ต้องห่างจากบริเวณโรงเรือนอื่นและไม่ใช้ทางผ่านประจำของเจ้าหน้าที่ในฟาร์ม การทำลายซากโดยวิธีการการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอและอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง ฝังซากได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร ใช้ยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมโดยราดหรือโรยบนซากไก่ให้ทั่ว แล้วกลบหลุมเหนือระดับผิวดิน และราดหรือโรยด้วยยาฆ่าเชื้อโรคซ้ำอีก ส่วนการทำลายโดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ใช้ไฟเผาซากจนหมด

การบำบัดโรค - สัตวแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบการบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง ต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ควบคุมการประกอบการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ.2505 และตามข้อกำหนดการใช้ยาสำหรับสัตว์ (มอก.7001-2540)

การจัดการสิ่งแวดล้อม

เก็บซากไก่ออกจากเล้าทันทีทุกครั้งที่มีการตรวจพบ โดยใส่ถุงพลาสติกกันน้ำและปิดปากถุงให้มิดชิด เพื่อป้องกัน แมลงวัน มดหรือสัตว์อื่นๆ แล้วทำลายซากไก่ ซาก หนู และ ซากสัตว์อื่นๆ โดยการฝังหรือเผา วัสดุรองพื้นถ้าเปียกหรือจืด เป็นก้อนให้ตักออกจากโรงเรือนทันที แล้วทำลายด้วยการฝัง หรือ เผา หลังจากนำไก่ออกจากโรงเรือนแล้วให้เคลื่อนย้ายวัสดุ รองพื้นเก่าออกนอกโรงเรือนทันที รถที่บรรทุกต้องมีผ้าใบคลุมป้องกันการตกหล่น น้ำที่ใช้ล้างโรงเรือนและอุปกรณ์ จะต้องบำบัดก่อนที่จะปล่อยลงในแหล่งน้ำสาธารณะ พื้นที่รอบโรงเรือนรัศมีอย่างน้อย 3 เมตร ควรจะสะอาด ป้องกันและกำจัดสัตว์พาหะนำโรค เช่น หนู แมลงสาบ แมลงวัน และสัตว์อื่นๆ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

การตรวจเชื้อซัลโมเนลล่า (*Salmonella* spp.) จากฟาร์มไก่เนื้อเพื่อการส่งออก

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ ดำเนินการตรวจเชื้อและวิเคราะห์หาเชื้อ *Salmonella enteritidis* และ *Salmonella typhimurium* ในห้องปฏิบัติการกลุ่มงานแบคทีเรียวิทยาและเชื้อรา จากฟาร์มไก่เนื้อเพื่อการส่งออกของเอกชน ทุกวันจันทร์และอังคาร โดยความร่วมมือจากสำนักงาน ปศุสัตว์อำเภอ/จังหวัด ฝ่ายสุขภาพสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์เขต กองสัตว์รักษา กองสัตวแพทย์สาธารณสุข และฟาร์มเอกชน

เอกสารอ้างอิง

- คู่มือปฏิบัติงานตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทย พ.ศ.2542
- การประชุมสัมมนาแผนงานมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อเพื่อการส่งออก 22-25 พฤศจิกายน 2543
- ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อของประเทศไทย พ.ศ.2542
- มาตรฐานวิธีการปฏิบัติงาน (Standard Operating Procedure : SOP) สำหรับมาตรฐานฟาร์ม กองควบคุมยาสัตว์ กรมปศุสัตว์ พ.ศ.2542
- ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสัตว์ปีกและการเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบเชื้อซัลโมเนลล่าสำหรับสัตว์ปีกพันธุ์ พ.ศ.2542

AGRO

EXPO

2000

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะจัดงานมหกรรมการผลิตภาคการเกษตรเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 หรือ AGRO EXPO 2000 วันที่ 20 เมษายน - 10 พฤษภาคม 2543 ณ ศูนย์แสดงสินค้านานาชาติอิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเกิดพระเกียรติและร่วมเฉลิมฉลองในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมายุครบ 72 พรรษา เผยแพร่ผลงานวิจัยและพัฒนาการเกษตรของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ แสดงวิวัฒนาการการเกษตรของไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ประชุม สัมมนาวิชาการ บรรยาย พิเศษ และอภิปราย แสดงและจำหน่ายสินค้า ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ในส่วนของกรมปศุสัตว์จะจัดแสดงนิทรรศการแบ่งออกเป็นกลุ่มโคนม กลุ่มโคเนื้อ กลุ่มสัตว์ปีก กลุ่มสัตว์พื้นเมือง กลุ่มสุกร กลุ่มโครงการพระราชดำริ กลุ่มการผลิตวัคซีน และกลุ่มการคุ้มครองผู้บริโภค ประชุม

สัมมนาวิชาการ ประกวดสัตว์ และแสดงพันธุ์ สัตว์-พืชอาหารสัตว์ ซึ่งสถาบันสุขภาพสัตว์ฯ จะเข้าร่วมจัดแสดง นิทรรศการด้าน

สุขภาพสัตว์ในกลุ่มต่างๆ ด้วย

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ ส่งเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์ไปจัดแสดงนิทรรศการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ในงานวันโคนมแห่งชาติ ปี 2543 ระหว่างวันที่ 22-30 มกราคม 2543 ณ องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.) อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี

ในวโรกาสนี้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีฯ ทอดพระเนตรนิทรรศการเกี่ยวกับการควบคุมโรคสัตว์แบบยั่งยืน ที่จัดแสดง ฟาร์มโคนมตัวอย่าง การวินิจฉัยโรคที่ถูกต้องและทันเหตุการณ์โดยหน่วยบริการสุขภาพสัตว์เคลื่อนที่ การรักษาโรคที่ถูกละเลยและให้ยาถูกขนาดตรงกับโรคแต่ละชนิด ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับสมุนไพรที่ประยุกต์ใช้เป็นยารักษาโรคสัตว์ และการควบคุมโรคโดยชีววิธี ซึ่งเป็นการควบคุมโรคที่ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์ ไม่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ไม่มีสารตกค้างและไม่เกิดสิ่งปฏิกูลที่ทำลายสิ่งแวดล้อม

จดหมายข่าวสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

ISSN 0858-4518

วัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่วิชาการด้านสุขภาพสัตว์โดยเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนข่าวสารวิชาการ เสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาด้านสุขภาพสัตว์และการเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านสุขภาพสัตว์

เจ้าของ สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกษตรกลาง ถ.พหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 ☎ 5798908-14 📠 5798918-19

ที่ปรึกษา นายสัตวแพทย์ยุคล ลิ้มแหลมทอง รองอธิบดีกรมปศุสัตว์ ฝ่ายสัตวแพทย์
สัตวแพทย์หญิง ดร.วัลลภา หนูหนักดี รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและชันสูตรโรคสัตว์ หัวหน้ากลุ่มงาน และหัวหน้าฝ่าย

บรรณาธิการ	นายสัตวแพทย์โชคชัย นกเทศ	จัดพิมพ์-เผยแพร่	สมชาย ช่างทอง
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	นายสัตวแพทย์นพพร ศราษพันธุ์		อุทัยชน มีโชคสม
กองบรรณาธิการ	นายสัตวแพทย์โสภณ ท้วมแสง	สำนักงาน	งานวางแผน ชั้น 2 ฝ่ายอำนวยการ
	นายสัตวแพทย์ชัยศิริ มหันตชัยสกุล	กำหนดออก	ปีละ 6 ฉบับ ทุกๆ 2 เดือน ครั้งละ 1,200 ชุด
	นายสัตวแพทย์วัชรชัย ณรงค์ศักดิ์	พิมพ์ที่	โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ
กรมปศุสัตว์ จตุจักร กทม.10900
ที่ กษ 0615/ว.51

ในราชการกรมปศุสัตว์

(นางสาวอุทัยชน มีโชคสม)
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล